

РЕШЕНИЕ

№ 7487

гр. София, 01.12.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 44 състав, в публично заседание на 24.11.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Юлия Тодорова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **8463** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК),

Жалбоподателят В. С. К. от [населено място] обжалва като незаконосъобразна заповед от 26.07.2015г. за задържане за срок от 24 часа издадена на осн.чл. 72, ал.1 от ЗМВР от полицаи при 09 РУ на МВР [населено място].

Твърди, че същата била материално незаконосъобразна, защото нямало данни, от които да е видно, че лицето би могло да извърши или е извършило престъпление.

Моли по същество съдът да отмени оспорената заповед за задържане за срок от 24 часа.

Ответникът – полицаи при 09 РУ на СДВР [населено място] не изразява становище по делото.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, доводите и възраженията на страните и на осн.чл. 235, ал.1 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 140, ал. 1 от АПК преклузивен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност. По делото няма доказателства, а и такива не се представиха от ответника в хода на делото, че в административният акт или в съобщението за неговото издаване, е указано пред кой орган и в какъв срок може да подаде жалба против акт. Поради това съответният 14 дневен срок по чл.149 от АПК

се удължава на два месеца и жалбата до АССГ следва да се счете, че е в срок.

За да постанови оспорената заповед за задържане полицейският орган се е позовал на това, че за лицето В. С. К. има данни за извършено престъпление.

Административната преписка съдържа освен оспорената заповед и доказателства за личен обиск на жалбоподателя и иззети вещи.

Според докладна записка на дежурно длъжностно лице от 09 РУ на МВР се установява, че при проверка на 26.07.2015г. в [населено място], [жк], бл. 914 идентифицирали жалбоподателя като лице от мъжки пол, което носело принтер, озвучителна уредба и дистанционно. Лицето не им представило документ, въз основа на който да се установи от къде същите вещи, са закупени.

Жалбоподателят също е представил обяснения на лист 15 от делото, от които се установява, че на тази дата по-рано посетил „Т. „ в [жк], където негов познат му предложил да закупи тези вещи за сумата от 22 лв.

Видно е от разписка на лист 19 от делото, че на жалбоподателя са били върнати по-рано иззетите вещи-озвучителна техника „S.“, черно-бял принтер –„С.“ и дистанционно „S.“ с три броя капаци.

Отделно от това според представени декларация и протокол за обиск на лице, както и заверено ксерокопие на регистър на задържаните лица в 09 РУ - СДВР от дата 26.07.2015г., се установява, че жалбоподателят е бил задържан за срок до 24 часа по реда на чл. 71, ал.1, т.1 от ЗМВР. Лицето е освободено на 27.07.2015г. в 13,00 часа.

Съдът е приел и доказателства за компетентността на органа издал оспорения административен акт , а именно Удостоверение от отдел „Човешки ресурси“ при СДВР от дата 24.08.2015г.

От правна страна, съдът приема следното:

Нормата на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, овластява полицейските органи да задържат лица в случаи, определени от закон, а именно за които има данни, че са извършили престъпление, като процедурата е регламентирана в следващите правни норми от закона. За прилагането на тази принудителна административна мярка законодателят не е предвидил необходимост да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК. Достатъчно е само наличието на данни, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението, което дава право на административния орган, при условията на оперативна самостоятелност да наложи мярката, дори без да се поставя условие за точна квалификация на деянието, а още по-малко е задължително престъплението да е безспорно и окончателно установено. Въпросът дали конкретно лице е извършител на конкретно деяние и дали то е извършено от него виновно, подлежат на пълно, всестранно и обективно разследване в рамките на наказателното производство. За целите на задържането по реда на чл. 72 от ЗМВР наличието на такива категорични данни, които да обвързват жалбоподателя със соченото нарушение не са задължителни, като задържането се извършва не поради несъмненост на фактите, а с оглед тяхното изясняване.

В случая обаче съдът намира, че от представените по делото писмени доказателства, вкл. и от докладна записка рег.№ 11936 от 2015г. /лист 13 от делото/ не се установи за лицето въобще да е имало данни за извършено престъпление, така както се твърди в оспорената по делото заповед.

Съгласно нормата на чл. 39, ал. 1 от АПК фактите и обстоятелствата от значение за правния спор се установяват чрез обяснения, декларации на страните или на техни

представители, сведения, писмени и веществени доказателствени средства, заключения на вещи лица и други средства, които не са забранени със закон и които са редовно събрани по реда на АПК или специални закони /арг. от чл. 39, ал. 2 от АПК/.

По делото няма мотиви на ответната страна, послужили като основание за издаване на акта освен запис –чл. 72, ал.1, т.1 от ЗМВР-данни за извършено престъпление.

При горните фактически установявания, съдът намира, че оспореният административен акт не е нищожен, а същият е незаконосъобразен по смисъла на чл.146 от АПК. Това е така, защото се установи, че не са изпълнени законовите предпоставки по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР - наличието на данни, обосноваващи предположение, че лицето е извършило престъпление и, че същият не мотивиран.

С оглед на проверката, която съдът извършва по реда на чл. 168 от АПК във вр. с чл. 146 от АПК, намира, че оспореният административен акт е издаден от компетентен държавен орган. Не се констатира съществено нарушение на съдопроизводствените правила при постановяване на акта, той е съобразен с целта на закона. Нарушен е материалния закон както и процесната заповед е немотивирана. На това основание следва да се приеме, че тя е незаконосъобразна и да се отмени на това основание.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на В. С. К. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез съдебен адресат адв.М. В., заповед № 2066 от 26.07.2015г. за задържане за срок от 24 часа издадена на осн.чл. 72, ал.1, т.1 от ЗМВР от полицаи при 09 РУ на МВР [населено място].

Решението може да се обжалва с касационна жалба ред Върховен административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

С Ъ Д И Я :